

SANATHANA SARATHI - OŽUJAK 2014. GODINE

BHAGAVĀNOV GOVOR ODRŽAN 25. KOLOVOZA 1996. GODINE

BOŽANSKOST LEŽI U OSNOVI SVEGA STVORENOGA

Sve gramofonske ploče izgledaju slično, no kada ih stavite na gramofon, svaka od njih će svirati drugačiju pjesmu. Vanjski izgled ne mora uvijek odražavati stvarnost.

(Teluški stihovi)

Ja nisam ni dobrobit ni grijeh, ni radost ni tuga. Ja nisam ni ništa od sljedećega – mjesta hodočašća, sveti tekstovi ili obredi (yajña). Ja nisam ni hrana niti onaj koji hranu uzima ili postupak uzimanja hrane. Ja sam istinsko Sebstvo (ātman), sâmo utjelovljenje božanskosti. Ja sam Śiva.

(Sanskrtski stihovi)

VEDE NAS UČE NAČELU JEDINSTVA I JEDNAKOSTI

Utjelovljenja ljubavi!

Vi niste ni utjelovljenje grijeha niti dobrobiti, ni sreće niti tuge. Isto tako, niste utjelovljenje mističnih formula (*mantra*), mističnih instrumenata (*yantra*) ni mističnog učenja (*tantra*). Vi ste utjelovljenje bitka, svijesti i blaženstva (*saccidānanda*). Uvijek mislite na to da ste vi Śiva i stalno izgovarajte – ja sam Śiva, ja sam Śiva, ja sam Śiva (*śivoham śivoham śivoham*). Samo onaj tko je usvojio istinu o jedinstvu s Bogom, može na ovoj Zemlji osvojiti Božju milost.

Načelo „Ja“ određuje vašu stvarnost

Svatko koristi zamjenicu „ja“ kada se predstavlja, bio on siromah ili milijunaš, nezalica ili ostvarena duša, dijete ili starac, muškarac ili žena. Načelo „ja“ prožima sve. Ako nekoga upitate: „Gospodine, odakle ste došli?“, on vam može odgovoriti: „Ja sam došao iz Bengalurua (Bangalorea).“ U svome odgovoru prvo koristi zamjenicu „ja“ koja upućuje na to da dolazi iz Bengalurua. Ako ga upitate: „Tko ste vi?“, on može odgovoriti: „Ja sam Suraiah, Ramaiahov sin.“ Neovisno o tome koji odgovor dao, on koristi zamjenicu „ja“. Nitko ne može dati bilo kakav odgovor, a da ne upotrijebi

zamjenicu „ja“. Ako ga upitate: „Kako se zovete?“, on može odgovoriti: „Ja sam Gopal, moj otac je Bhupal, moj djed je Nepal.“ Umjesto da vam daje odgovor dugačak poput Hanumānova repa, kako li bi bilo jednostavno reći: „Ja sam ja!“ Ta izjava, „ja sam ja“, označava čovjekovu stvarnost.

Vi se poistovjećujete s „ja“ od trenutka vašega rođenja. Koristite zamjenice „on“, „oni“ i druge tek nakon što počnete koristiti zamjenicu „ja“. Vedanta objavljuje – ja sam Brahman – *aham brahmāsmi*. *Aham* znači „ja“. Na taj način „ja“ prethodi čak i Brahmanu. Tako snažno načelo „ja“ danas se koristi na omalovažavajući način. Vede navode kako je to načelo srce (*hridaya*). Što znači „*hridaya*“? *Hrid* + *daya* = *hridaya*. Ono koje je ispunjeno suosjećanjem (*dayā*) je srce (*hridaya*). To znači da je načelo „ja“ ispunjeno suosjećanjem. To je razlog zašto se ne odnosi na fizičko tijelo. Suosjećanje, srce (*hridaya*), istinsko Sebstvo (*ātman*), Brahman, sve su to sinonimi načela „ja“. Iz toga proizlazi da je načelo „ja“ najvažnije. Čovjek to načelo povezuje s tijelom zaboravljajući da ono određuje istinsko Sebstvo (*ātman*), Brahmana, srce (*hridaya*) i božanskost. Ako vas netko upita: „Kada ste došli?“, vi odgovarate: „Došao sam ujutro.“ No, tko je taj koji je u stvarnosti došao ujutro? To je tijelo. To znači da se vi poistovjećujete s tijelom i kažete: „Ja sam došao ujutro.“ Već sljedećega trenutka vi ćete reći: „Boli me moj želudac.“ Vi izgovarate riječi: „Moj želudac.“ Tek nekoliko trenutaka prije rekli ste: „Ja sam došao ujutro“, poistovjećujući se s tijelom. Sada navodite da se razlikujete od tijela riječima: „Moj želudac.“ Tko ste vi onda? Kažete: „Ovo je moja ruka, ovo je moja glava, ovo je moj želudac i tomu slično.“ No, ne postavljate sebi pitanje: „Tko sam ja?“ Kada ja kažem: „Ovo je moj ručnik“, tada sam ja različit od ručnika. Slično tomu, kada ja kažem moja ruka, moja glava ili moj želudac, ja se razlikujem od svega toga. Tko sam ja onda? Trebali biste provoditi takvo preispitivanje sebe samih u skladu s učenjima Vedante. U jednom trenutku kažete da ste vi tijelo, a već u sljedećem kažete da ste različiti od tijela. Što je istina, jedno ili drugo?

Jedino je istinsko Sebstvo (*ātman*) vidjelac

Tijelo je netrajno, privremeno. Ali načelo „ja“ ostaje isto, iz života u život. Čovjek zaboravlja to vječno načelo „ja“ i poistovjećuje se s prolaznim tijelom. Ovo tijelo je samo odjeća. Ja sam odjenuo ovu haljinu. Ova se haljina razlikuje od mene. Slično tomu, ovo je tijelo poput haljine za dušu pojedinca. To je razlog zašto je Isus rekao: „Smrt je haljina života.“ Nitko ne zna kada ćete odbaciti tu haljinu i odjenuti novu. Vedanta otkriva mnoge takve duboke tajne.

Čovjek bi svoju pažnju trebao usredotočiti na dvije stvari: „ja“ i „ovo“. Vi kažete: „Ovo je čaša.“ Kako možete vidjeti ovu čašu? Čaša je ono što se vidi (*drśya*) dok je ja onaj koji vidi (*drṣṭi*). Sav ovaj pojavni svijet samo je ono što se vidi (*drśya*). Bez onoga koji vidi (*drṣṭi*), ne može biti ni onoga što se vidi (*drśya*). Neki ljudi misle kako su oči te koje vide ono što se vidi (*drśya*). Nisu oči te koje vide, božanska moć, koja je prisutna u vama, vidi kroz vaše oči. Vi

možete vidjeti velik broj žaruljica koje svijetle. No, mogu li žaruljice svijetliti same od sebe? Električna energija je ta koja omogućuje da žaruljice svijetle. Isto tako, mogu li oči vidjeti same od sebe? Ne, oči su isto tako sastavni dio onoga što se vidi (*drśya*). Jedino je istinsko Sebstvo (*ātman*) ono koje vidi (*drśti*). Oči, uši pa čak i um čine ono što se vidi (*drśya*). Istinsko Sebstvo (*ātman*) je svjedok, onaj koji vidi (*drśti*). Zato se načelo „ja“ može poistovjetiti s onim koji vidi (*drśti*). Sve što se vidi, čuje ili doživi sastavni je dio onoga što se vidi (*drśya*). Mudrac Dakṣināmūrti je rekao: „Cijeli je svijet kao grad koji se vidi u zrcalu.“ Cijeli je Univerzum poput odraza u zrcalu. Kao što sam već ranije rekao, postoje dva entiteta: „ja“ i „ovo“. „Ovo“ se odnosi na svijet, posljedicu dok „ja“ određuje božanskost, uzrok. Vidljivi svijet je posljedica dok je Bog uzrok. Bog je sve. On je onaj koji vidi kao i ono što se vidi. On prožima sve, ali nije vidljiv golim okom. On je nevidljiv (*adrśya*). Što se podrazumijeva pod pojmom „nevidljiv“ (*adrśya*)? A – *drśya*. Onaj, kojega nije moguće vidjeti golim okom, nevidljiv je (*adrśya*). Cijeli svijet oblikuje ono što je vidljivo. Načelo „ja“ jest tō koje vidi, doživljava i uživa u svijetu kroz osjetila. To znači da nisu oči tē koje vide. Načelo „ja“ jest tō koje vidi kroz oči.

Evo malog primjera. Oči osobe nalaze se na svome mjestu čak i nakon smrti. Kada bi oči mogle vidjeti same od sebe, zašto onda ne mogu vidjeti nakon smrti? One ne mogu vidjeti zato što je načelo „ja“ napustilo tijelo. Oči ne mogu vidjeti kada nije prisutan onaj koji vidi (*drśti*). Tako da vi vidite i doživljavate ono što je vidljivo (*drśya*) samo kroz onoga koji vidi (*drśti*). Taj koji vidi (*drśti*) nije ništa drugo već božansko načelo „ja“. Odakle je to načelo proisteklo? Iz čega je proizašlo? To načelo nije ni proisteklo niti proizašlo iz nečega. Ono nema ni početka niti kraja. Ono je prisutno posvuda, u svim bićima, u svakom trenutku. To je načelo onoga koji vidi (*drśti*). Ono niti dolazi niti odlazi. Ono što dolazi i što odlazi jest samo ono što je vidljivo (*drśya*). Trebali biste razumjeti razliku između ja (*aham*) i egoa (*ahankāra*). *Aham* se odnosi na božansko načelo „ja“ dok se *ahankāra* odnosi na ego, koji je poput oblaka što plove. Ego je onaj koji dolazi i odlazi dok je ja (*aham*) vječno božansko načelo koje niti dolazi niti odlazi. Zbog toga što ste skloni zabludi, vi pogrešno smatrate da je ono što je vidljivo (*drśya*) stvarnost.

Božanskost prožima sve

Velik broj ljudi kaže da vjeruju samo u ono u što se izravno mogu uvjeriti. Kako su samo nesmotreni! Oni govore ono što nema veze sa zdravim razumom. Pretpostavimo da postoji muška osoba koja je visoka 170 centimetara i teška 80 kilograma, boja kože joj je smeđa i ima ćelavu glavu. Vi možete opisati sva fizička obilježja te osobe. Znači li to da vi znate sve o toj osobi samo zato što ste u stanju opisati njegova fizička obilježja? Možete li opisati odlike koje su mu svojstvene? U stvari, njegove nevidljive odlike čine njegovu pravu osobnost. Vi ne znate koje je vrste njegova priroda i kako je inteligentna ta osoba. To ne

možete vidjeti. Vi kažete: „Moj um“, no možete li vidjeti svoj um? Ne. Kako onda možete vjerovati u postojanje vašega uma koji vam nije vidljiv? Vi čak ne možete vidjeti ni svoje oči. Možete ih vidjeti tek kada ispred sebe imate ogledalo. Vi možete vidjeti stvari na nebu koje su udaljene milijunima milja. No, ne možete vidjeti svoje vlastite oči.

Sve što možete vidjeti oko sebe jest ono što je vidljivo (*drśya*). *Drastr* - vidjelac vlastitog Sebstva je vječni svjedok. Svi oni, koji tvrde kako vjeruju samo u ono što mogu izravno vidjeti vlastitim očima, nerazumni su. U takvoj tvrdnji nema zdravog razuma. Takvim ljudima manjka općeg znanj. Vi kažete: „Ja osjećam ljubav.“ Ima li ljubav nekakav oblik? Postoji li oblik koji ima tuga? Kako onda možete dokazati postojanje ljubavi i tuge? Ljubav nema nikakav oblik, ali majka, koja ju iskazuje svomu djetetu, ima oblik. Miris nema nikakvog oblika, ali cvijet ima oblik. Cvijet koji ima oblik, širi miris koji nema oblika. Isto tako, čovjek koji ima određeni oblik dokazuje postojanje božanskosti koja nema oblika. Božanskost je svojstvena svemu i prisutna u svemu. Znanstvenicima je trebalo tisuće godina da razumiju tu istinu. Što znanstvenici kažu danas? Oni kažu kako je sve sastavljeno od atoma. Zašto im je trebalo tisuće godina da razumiju tako jednostavnu istinu? Čak i prije tretāyuge dijete Prahlađa razumjelo je to i objavilo sljedeće:

*Nikada nemojte misliti da je Bog ovdje, a nije tamo.
Bilo gdje Ga tražili, On je tamo.*

(Teluški stihovi)

Prije otprilike tridesetak godina posjetio sam dom Suri Bhagavantama koji je bio ravnatelj Indijskog instituta za znanost u Bengaluruu. U to se vrijeme održavala jedna međunarodna konferencija znanstvenika na tom Institutu. Kako bi Svamiju predstavio neke od uvaženih znanstvenika, Bhagavantam ih je pozvao u svoj dom na ručak. Tijekom ručka oni su raspravljali o stvaranju Sunca, Mjeseca i Zemlje. Tada je jedan od znanstvenika rekao: „Sunce je sada na samom početku svoje mladosti.“ Ja sam ga upitao: „Kolika je starost Sunca?“ On je rekao da je Sunce staro nekoliko milijuna godina. Vi napišete brojku jedan i zatim nastavljate pisati ničice iza nje i tako nastaju milijuni i milijuni godina. To su isto Indijci (*bhāratya*) opisivali kao „ono što je bez početka – *anādi*.“ Kako je samo jednostavno to reći! No, znanstvenici smatraju da je uvreda za znanost opisivati nešto što je bez početka (*anādi*). Kada oni odrede starost Sunca na nekoliko milijuna godina, misle kako su postali veliki znanstvenici. Umjesto da Sunce nazivaju onim bez početka (*anādi*), oni njegovoj starosti dodjeljuju neke godine, iako se to nalazi izvan područja ljudskog poimanja. Znanstvenici pronalaze zadovoljstvo u navođenju brojeva. Indijski tekstovi, s druge strane, proučavali su tē prirodne pojave i objašnjavali ih na način koji je lako razumjeti i prihvatiti. Uobičajeno je da znanstvenici ne vjeruju u Boga. Što su inteligentniji, to je njihova vjera u Boga manja. Možete se i sami uvjeriti da oni,

koji sebe smatraju visokim intelektualcima, nemaju vjere čak ni u sebe. Oni sve svoje vrijeme provode u laboratorijima radeći pokuse, ali nemaju iskustvo božanskosti. Od kakve su koristi ti pokusi bez iskustva? Znanstvenici govore o materiji i energiji. Prema Mojem viđenju, to dvoje se ne razlikuje jedno od drugoga. Materija je energija, a energija je materija. Obje su jedno te isto. Bez materije ne možete pronaći energiju, a bez energije nema ni materije. Da bi izraslo stablo, potrebna vam je sjemenka. Sjemenka ima dvije polovice. Tek kada se obje polovice spoje, sjemenka može proklijati. Kada bi postojala samo jedna polovica, ona ne bi proklijala. Jedna polovica je pozitivna dok je druga negativna. Jedna polovica je materija dok je druga energija. Materija i energija se isprepliću kako bi dale novi život. Zato je besmisleno reći da ne vjerujete u ono što ne možete vidjeti. Neviđena je moć tã koja vam omogućuje da uberete posljedice svojih djelovanja.

O, čovječe, nemoj se ponositi svojom ljepotom, mladošću i fizičkom snagom. Uskoro ćeš ostarjeti. Tvoja će kosa postati sijeda, tvoja će koža postati izborana, a tvoj će vid oslabiti. Djeca će te ismijavati i nazivati te starim majmunom. Ti nisi ništa bolji od kožne lutke. Pokušaj razumjeti tajnu koja leži u pozadini ove lutkarske predstave.

(Teluški stihovi)

Na kraju krajeva, sve je to samo lutkarska predstava. Ne biste trebali biti zaljubljeni u tijelo. Tijelo je podložno promjenama, zavisno o različitim životnim razdobljima. Vi ste sada dječaci. Prije deset godina bili ste djeca. Za dvadeset godina postat ćete muškarci, a nakon pedeset godina bit ćete djedovi. Tko je taj koji je prije bio dijete, a sada je dječak i koji će postati muškarac, a nakon toga i djed? To ste vi sami. Jedino što postoji između ta četiri razdoblja jest razlika u vremenu.

Molitva bi trebala dolaziti iz srca

Da biste razumjeli svoju stvarnost, ne biste trebali ustrajati na izravnom dokazu. Pretpostavimo da postoji jedno ogromno stablo koje ima velik broj grana i grančica. Njegova sjena, koja pruža zaštitu od vrućine, jako je ugodna. Vi spazite to stablo i uzviknete: „Kako je lijepa njegova sjena!“ Vidite stablo, ali ne i njegovo korijenje. No, trebali biste spoznati da to stablo stoji na korijenju koje nije vidljivo. Vi zalijevate to korijenje koje ne možete vidjeti kako bi stablo moglo rasti. Vidite veliku zgradu i kažete: „Kako su veličanstveni njezini stupovi i kako su lijepe njezine kamene ploče!“ U stvari, najvažniji su temelji na kojima zgrada stoji. Kako mogu stajati stupovi ako nema temelja? Kako može rasti stablo bez korijenja? Slično tomu, božanskost predstavlja temelj svega stvorenoga. Tek kada se korijenje, koje nije moguće vidjeti, zalije vodom, stablo će rasti i rascvjetati se te uroditi voćnim plodovima. S druge strane, ako ćete

zalijevati cvjetove i voćne plodove, stablo će se osušiti, zajedno sa svim svojim cvjetovima i plodovima.

Nemanifestirana božanskost prisutna je u svakome kao svjedok. Trebali biste razviti svoje poklonstvo i osjećaj predanosti prema neizraženoj božanskosti kako bi vam se izrazila. Kada je Thyagaraja izgubio kip Rāme, pjevao je: „O, Rāma! Gdje da te tražim kada si ti posvuda?“ Uputio se do rijeke Kaveri da bi izveo svoje obredno štovanje Boga (*sandhyāvandana*). Kada je zahvatio vodu oblikujući ruke kao zdjelicu, vidi čuda, kip Rāme pojavio se u njegovim rukama. Bio je u zanosu i pjevao: „Kako dugo Te trebam moliti, o Rāma! Molim Te, dođi me spasiti.“ Moli se Rāmi svim srcem i na razne načine. Molitve bi trebalo uputiti s osjećajem predanosti. Molitva bi trebala dolaziti iz srca, ne bi ju trebalo izgovarati mehanički. Kada ispuniti svoje srce ljubavlju, Bog će se istoga trenutka pojaviti pred vama.

Shvatite veličinu kulture Bhārate

Neki govornici u svojim govorima koriste izraze „Sai poklonici“ i „Sai obitelj“. Svi ljudi na ovom svijetu pripadaju istoj obitelji. Zašto bi onda trebalo izričito koristiti pojam kao što je „Sai obitelj“? Među poklonicima kojima se obraćate neki mogu biti poklonici Rāme dok su neki drugi poklonici Krišne i tako dalje. Zato nemojte koristiti takve izraze. Neki ljudi izgovaraju riječ „zdravo“ kada nekoga sretnu. Umjesto toga, kako bi bilo lijepo kada biste s poštovanjem rekli *namaste* (klanjam Ti se)! Postoji velik broj takvih ugodnih riječi koje odražavaju svetost kulture Bhārate. Svaka riječ u ovoj vječnoj vedskoj kulturi obdarena je velikom vrijednošću. Nikada ne biste trebali zaboraviti načela ove velike kulture, načela koja su ostala nepromijenjena kroz vjekove.

Postavite Boga u svoje srce i stalno promišljajte o njemu s ljubavlju. Od danas pa nadalje počnite s izgovaranjem svečane mantre: ja sam Śiva, ja sam Śiva, ja sam Śiva (*śivoham śivoham śivoham*). U svome srcu pohranite istinu: ja sam Bog, ja sam Bog. Kada čvrsto prionete uz tu istinu, svi će vaši svjetovni problemi nestati. Do svih sukoba dolazi kada počinjete uočavati razlike između jedne osobe i druge. Ja i vi se međusobno ne razlikujemo. „Svi su jedno, dragi moj sine! Odnosi se jednako prema svima“, rekao je Isus. Sve biste trebali voljeti. To je glavno učenje indijske kulture. Vede uče načelu jedinstva i jednakosti kao što je navedeno u vedskoj molitvi:

*saha nāvavatu
saha nau bhunaktu
saha vīryam karavāvahai,
tejasvināvadhītamastu,
mā vidviṣāvahai.*

(*Sanskrtski stihovi*)

*(Neka nas Gospod zaštititi i hrani
Kako bismo u zajedničkom radu povećali inteligenciju i vrijednosti!
Neka živimo u prijateljstvu bez bilo kakvih sukoba!
Krećimo se zajedno, rastimo zajedno,
Ostanimo u zajedništvu i neka naša inteligencija raste,
Živimo u zajedništvu i skladu kao prijatelji.)*

(Teluška pjesma)

Studenti!

Nemojte potratiti svoj život razvijanjem uskogrudnih osjećaja. Razvijte širokogrudnost i donesite odluku o širenju poruke jedinstva i božanskosti cijelom svijetu.

(Bhagavān je završio svoj govor bhajanom: „*Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin...*“)

- Iz Bhagavānovoga govora održanog u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu, 25. kolovoza 1996. godine

Njeguajte ljubav, živite u ljubavi, širite ljubav – to je duhovna vježba koja će dovesti do najveće dobrobiti.

- *Baba*

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

KINESKA NOVA GODINA

Više od 300 poklonika pristiglo je iz prekomorskih zemalja uključujući Maleziju, Indoneziju, Tajland, Singapur, Novi Zeland, Južnu Afriku, Japan i Sjedinjene Američke Države kako bi proslavili kinesku Novu godinu na svetom tlu Prasanthi Nilayama. Kao sastavni dio te proslave održani su brojni programi poklonstvene glazbe i kulturni programi i to 5. i 6. veljače u Sai Kulwant dvorani koja je bila lijepo urešena za tu svečanu prigodu. Tema ovogodišnje proslave bila je „Sai Babina učenja: Njegov najveći poklon i blagoslov čovječanstvu.“

Program 5. veljače 2014. godine započeo je u 16.50 sati paljenjem posvećene svjetiljke, nakon čega je slijedila ponuda tradicionalnih kineskih delicija Bhagavānu i skupno pjevanje svete Kuan Yin mantre „Om Mani Padme Hung“ za sveopći mir, što su predvodili poklonici iz Indonezije.

Nakon toga se gospodin Billy Fong, koordinator proslave kineske Nove godine, obratio okupljenim poklonicima. Pozivajući se na temu ovogodišnje proslave, uvaženi je govornik naglasio kako bi poklonici trebali proučavati Bhagavānova učenja i primjenjivati ih u svakodnevnom životu kako bi zadobili Njegovu milost i blagoslove. Predstavio je sljedećega govornika, gospodina Phoa Krishnaputra iz Medana u Indoneziji, koji je pričao o tome kako je došao k Svamiju, a isto tako govorio je i o duhovnom značenju Kuan Yin mantre. Program poklonstvene glazbe, koji su izveli mladi iz Malezije, slijedio je po završetku ta dva govora. Započevši svoj program molitvom na sanskrtu: „Gurur Brahma Gurur Vishnu“, pjevači su zaokupili pažnju slušatelja produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama na kineskom, engleskom i sanskrtu, a među pjesmama su se našle „Om Sri Sathya Sai Baba“, „Happy New Year“, „Om Sri Sai Ram“, „Shambho Sankara“. Po završetku programa izvođači su dobili poklone.

Program, koji je održan 6. veljače 2014. godine, započeo je u 16.50 sati programom poklonstvene glazbe u izvedbi zbora mladih, mladića i djevojaka, iz Malezije. Započevši svoju izvedbu pjesmom „Akhanda Jyoti Jalao Sai Mana Mandir Mein – O Gospode Sai, upali vječnu svjetiljku u hramu mojega srca“, pjevači su otpjevali četiri melodiozne pjesme, na opće zadovoljstvo okupljenih poklonika. Dr. V. K. Ravindran, predsjednik Zone 4 Sathya Sai međunarodne organizacije, nakon toga se obratio okupljenima. Poželjevši svima sretnu i posvećenu kinesku Novu godinu, uvaženi je govornik naglasio značenje teme ovogodišnje proslave i pozvao poklonike da slijede učenja Bhagavāna kako bi ostvarili cilj svoga života. Sljedeći je govornik bio gospodin Yong K. W. iz Malezije koji je govorio o sličnostima kineske kulture i tradicije i programa ljudskih vrijednosti Bhagavāna Sathya Sai Babe. Opisujući svoje 20-godišnje putovanje k Saiju, gospodin Yong je rekao kako su sva iskustva, koja je on stekao, bili Bhagavānovi pokloni njemu, za njegovu duhovnu preobrazbu.

Po završetku govora Sai mladi iz Malezije odigrali su predstavu pod nazivom „Konfucije: Pravični“. Oslikavajući neke zapažene prizore iz bogatog života Konfucija, predstava je prikazala njegovo zlatno pravilo: „Ono što ne želimo da nam drugi čine, to mi ne činimo drugima.“ Predstava je isto tako prikazala kako je Konfucije uspio provesti radikalne promjene u kineskoj civilizaciji i kineskom narodu pokazao put ispravnosti. Predstava je završila plesnom izvedbom. Po završetku programa svim su izvođačima za uspomenu podijeljeni pokloni i odjeća. Slijedio je kratki program bhajana koji je završio snimkom bhajana „Ksheerabdhi Sayana Narayana – Gospod Narayana kupa se u oceanu mlijeka“ koji je otpjevao Bhagavān, Svojim zlatnim glasom. Proslava

kineske Nove godine sretno je privedena kraju u 18.30 sati izvođenjem aratija i podjelom prasadama svima okupljenima.

PLES I PREDSTAVA U IZVEDBI VIDYA VAHINI ŠKOLA

Prigodom održavanja Druge godišnje konferencije koordinatora Sri Sathya Sai Vidya Vahini projekta, pet Sathya Sai škola, koje su usvojile Sri Sathya Sai Vidya Vahini program, izvele su zadivljujući plesni program i predstavu u Sai Kulwant dvorani, 8. i 9. veljače 2014. godine.

Dana 8. veljače 2014. godine polaznici dviju škola izveli su prekrasan ples posvećen gospodu Šivi. Prvo su djevojke, koje polaze Sri Sathya Sai Vidya mandir u Moosapetu, Hyderabad, u državi Andhra Pradesh, prikazale slavu načela Šive kroz prekrasne plesove koje su otplesale. Nakon toga su polaznici Sri Sathya Sai Vidyalaya više srednje škole, iz Chennaija, u državi Tamil Nadu, izveli splet živahnih plesova posvećenih Gospodu Šivi prikazujući Ga kao onoga koji ima plavi vrat (*nīlakantha*) koji je progutao smrtonosni otrov *hālāhala* kako bi spasio svijet.

Prva točka programa održanog 9. veljače 2014. godine bila je izvedba polaznika Prasanthi English Medium New High School iz Siddapura iz okruga Uttar Kannada, u državi Karnataka, koji su izveli plesove među kojima su se našli Ganapati Stuti – Iskazivanje štovanja Gospodu Ganeši, Devi Mahatmyam – Iskazivanje štovanja božanskoj Majci i Dasavatar – Deset utjelovljenja Gospoda Višnua. Sljedeća točka programa bio je zadivljujući Kuchipudi ples u izvedbi polaznika Sri Sathya Sai Vidya Vihar iz Macherla, okrug Guntur, u državi Andhra Pradesh. Jedna od polaznica zadivila je gledatelje kada je plesala na pladnju i na loncu dok je na glavi i u rukama držala svjetiljke. Posljednja točka programa bila je predstava pod nazivom „Vidyanveshana – Otkrivanje obrazovanja“, koju su izveli polaznici Sri Sathya Sai Matriculation School iz Kundrapallija, okrug Krisnagiri, u državi Tamil Nadu. Predstava se temeljila na učenjima Bhagavāna: krajnji cilj obrazovanja je karakter i obrazovanje je namijenjeno za život, a ne za življenje. Dobra gluma polaznika, snažni dijalozi i odlična koreografija uspješno su, putem predstave, prenijeli ovu Bhagavānovu poruku. Po završetku svih tih izvedbi polaznici su na poklon dobili odjeću i zahvalu.

SRI SATHYA SAI CENTAR ZA NAPREDNE STUDIJE

Obred posvećenja zemlje (*bhūmi pūjā*) za novi Sri Sathya Sai centar za napredne studije pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, održan je 17. veljače 2014. godine u kampusu u Prasanthi Nilayamu koji pripada Sveučilištu. Taj centar predstavlja vrhunac vizije Rektora utemeljitelja, Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe za napredno multidisciplinarno istraživanje pri Sveučilištu.

Obred je započeo u 11.15 sati pjevanjem Veda i bhajanima. U podne je rektor Sveučilišta, Justice M. N. Venkatachaliah, u pratnji prorektora profesora J. Shashidhara Prasada, zamolio blagoslov Bhagavāna, razbili su plodove kokosovog oraha i prosipali rukohvat zemlje što je predstavljalo obredno posvećivanje zemlje. Članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade i drugi stariji članovi Sveučilišta isto su tako sudjelovali u obredu posvećenja zemlje. Slijedilo je obraćanje tajnika, prorektora i rektora Sveučilišta.

U svojem uvodnom obraćanju tajnik, dr. Naren Ramji, ukratko je dao pregled razvoja istraživanja na Sveučilištu navodeći da 78 znanstvenih istraživača sa zvanjem doktora trenutno predstavlja 6% od ukupnog broja studenata na Sveučilištu, što je osam puta više od nacionalnog prosjeka koji čini 0,7% po ustanovi.

Nakon toga je prorektor govorio o postanku i razvoju Centra za napredne studije, koji datira od prije skoro deset godina i kako je sâm Bhagavān Baba vodio taj proces. Podsjetio je koliko je vodećih znanstvenika Indije bilo zadivljeno vidjevši kvalitetu i opseg znanstvenog i interdisciplinarnog istraživanja koje se provodi na Sveučilištu i Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti te naveo kako je većina od njih spremna ponuditi svoju stručnu ekspertizu za taj projekt.

Govoreći o obećanju znanosti za 21. stoljeće koje uključuje i produženje ljudskog života, psihološki napredak za čovječanstvo i vladavinu tehnologije nad ljudskim životom, rektor Sveučilišta upozorio je kako razvoj znanja bez odgovarajućeg pripadnog razvoja mudrosti predstavlja siguran put za propast. Rekao je kako ovaj Centar za napredne studije neće podupirati ni jednu znanost koja je pogubna za čovječanstvo zato jer bi to Baba zabranio. On će dodati novu dimenziju u značenje istraživanja u svijetu koji sve više postaje ovisan o tehnološkim unapređenjima i umjetnoj inteligenciji i promicat će čistoću misli u smjeru čovjekove vječne duhovne potrage, područja na kojem je Indija dala najveći doprinos svijetu, rekao je.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ OOTYJA

Više od 300 poklonika stiglo je iz Ootyja, iz države Tamil Nadu, na hodočašće u Prasanthi Nilayam i 21. veljače 2014.godine izvelo predstavu „Nala Damayanti“, kao dio programa hodočašća. Oživljavajući mitološku priču o Nali i Damayanti u četiri prizora, odnosno: vjenčanje, razdvajanje, vrijeme osamljenosti i na kraju ponovno sjedinjenje, predstava je oslikala veliki indijski primjer uzorne žene i vrijednost sklada u bračnom životu. Odlična izvedba glumaca, prekrasni kostimi, savršena koreografija i lijepi prizori učinili su predstavu izuzetnim doživljajem. Po završetku predstave slijedili su bhajani koje su isto tako vodili pjevači iz Ootyja . U međuvremenu su izvođači predstave dobili poklone. Program, koji je započeo u 17 sati, završio je izvođenjem aratija u 18.30 sati.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ ADILABADA

Više od 1500 poklonika stiglo je iz okruga Adilabad u državi Andhra Pradesh na hodočašće u Prasanthi Nilayam i izveli su kulturne i glazbene programe 22. i 23. veljače 2014. godine u Sai Kulwant dvorani, kao sastavni dio njihovoga hodočašća. Program, koji je prikazan 22. veljače 2014. godine, sastojao se od predstave pod nazivom „Sevanjali – Provođene služenja“, koja je prikazala značenje i svetost nesebičnog služenja za preobrazbu pojedinca i za stvaranje promjene u svijetu. Zadivljujuća glazba, živahni plesovi u izvedbi djece i melodiozna izvedba pjesama kao što su „Sathya Dharmamu Santhi Pramalato“, „Sai Matha Biddalam Andaram“, pridonijeli su bogatstvu predstave. Slijedili su bhajani i podjela poklona izvođačima predstave. Program, koji je započeo u 17 sati, završio je u 18.15 sati izvođenjem aratija.

Program, koji je održan 22. veljače 2014. godine ujutro, sastojao se od poklonstvenog pjevanja koje su pjevači iz Adilabada izveli s dubokom predanošću. Započevši svoj program molitvom upućenom Gospodu Ganeši u 8.30 sati, pjevači su cijeli prostor ispunili dubokim poklonstvenim žarom produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama među kojima su bile „Tallivi Neeve Tandrivi Neeve – Ti si Majka i Otac“, „Rama Rama Jaya Raja Ram“, „Sankara Sankara“. Slijedilo je pjevanje bhajana koje su isto tako vodili pjevači iz Adilabada, kako žene tako i muškarci. Program je završio izvođenjem aratija u 9.30 sati.

Svamijevi savjeti studentima

Iskoristite sadašnji trenutak kako biste izoštrili svoje vještine, proširili svoju inteligenciju, proširili svoje srce kako biste odvažno i smireno ovladali tehnikom suočavanja s izazovima života. To će biti nagrada koju ćete ponuditi roditeljima za ljubav i žrtvu koju su vam pružili.

Koja je, u stvari, vaša dužnost? Dozvolite mi da to, za vas, sažmem. Kao prvo, odnosite se prema svojim roditeljima s ljubavlju, štovanjem i zahvalnošću. Kao drugo, govorite istinu i ponašajte se uljudno. Kao treće, uvijek, kada imate nekoliko slobodnih trenutaka, izgovarajte ime Gospoda s likom u svome umu. Kao četvrto, nikada se nemojte upuštati u govorenje lošeg o drugima ili u pokušaj da pronađete mane kod drugih. I, na kraju, nemojte drugima nanositi bol ni u kojem obliku.

Iz našeg arhiva

KRENITE PUTEM SPOZNAJE BOGA

SMANJITE TERET VAŠIH ŽELJA

Bog je utjelovljenje vremena. Vrijeme je vječno. Ono nema kraja. Ono je bezgranično. U usporedbi s vječnim vremenom, životni vijek čovjeka je jako ograničen. Zbog svoga ograničenog životnog vijeka, čovjek je vezan uz prolazak vremena koje mjeri satima, danima, mjesecima i godinama. Vrijeme prolazi brzo poput naleta oluje. Sa svakim trenutkom čovjekov se život topi kao kocka leda. Mjeseci i godine prolaze pokrenuti kotačem vremena. Ere dolaze i prolaze, epohe se kotrljaju, ali čovjekov um ostaje onakav kakav je bio i prije. Što može čestitka kao „Sretna Nova godina“ značiti u ozračju takvog neugodnog položaja u kojem se čovjek našao? Izgleda da je to jedan prizor u predstavi na pozornici svijeta.

Spoznati sebe predstavlja oslobođenje

Ono za čime vi težite je oslobođenje (mukti). Čovjek nije u stanju uzdizati se duhovno zato što dopušta da ga prema dolje potisnu teški tereti posesivnosti (*mamakāra*) i ponosa (*ahankāra*). Čovjek svakim danom postaje sve teži i teži. Njegove želje postaje nemoguće zadovoljiti. Njegova sebičnost i osobni interesi dosižu nebeske visine. Kako mogu um opterećen teškim teretom i osjetila pretrpana prekomjernim utegom pomoći čovjeku da postigne oslobođenje?

Oslobođenje (mokša) nije moguće pronaći na određenom mjestu. Niti je to nešto što bi bilo moguće dobiti od bilo kojeg učitelja ili neke druge osobe. Spoznati naše vlastito istinsko Sebstvo predstavlja oslobođenje. Opsjednut vanjskim svijetom, prezauzet stjecanjem vanjskih stvari, čovjekov život svakim danom postaje sve više i više opterećen. Samo oslobađanjem od tih tereta možete se nadati da ćete se uzdići na duhovne visine.

Duhovnost je danas povezana s aktivnostima kao što su prisustvovanje na duhovnim predavanjima, izgovaranje svetih stihova, prebiranje zrna brojanice i vođenje bhajana. Misli se kako se uz pomoć toga može osigurati oslobođenje. To nije prava duhovnost. Prije svega potrebno je osloboditi se životinjskih obilježja kod čovjeka. Oslobađanje od životinjskih obilježja, ulaženje u područje ljudskosti treba dovesti čovjeka na put spoznaje Boga.

Čovjek bi se trebao baviti stalnim preispitivanjem

Životinjska obilježja, ljudskost i božanskost prisutni su u svakom čovjeku. Ono što se događa danas jest porast životinjskih sklonosti kod čovjeka. Kao

posljedica toga, vrline kao što su ljubaznost, suosjećanje i razumijevanje nije moguće nigdje vidjeti. Sebičnost i osobni interesi životinjska su obilježja. Životinja se brine samo o vanjskim stvarima. Ona nema unutarnji uvid ili sposobnost razlučivanja. Čovjek je, međutim, obdaren unutarnjim uvidom isto kao i sposobnošću razlučivanja.

Čovjek je, za razliku od životinje, obdaren umom koji mu pruža sposobnost preispitati „što i zašto“ kada se radi o nekoj stvari (*vicārana śakti*). Čovjek bi, zbog toga, trebao provesti preispitivanje u odnosu na to što je trajno i što je prolazno, što je istina, a što je neistina, što je loše, a što je dobro. Tek kada čovjek nadiđe životinjske sklonosti, može postati istinsko ljudsko biće. Tada će se, s vremenom, tâ božanskost manifestirati. Božanskost je svojstvena čovjeku. Ona nije dobivena izvana, od nekoga. Treba se izraziti sama, u nutrini. Božanskost je čovjekova urođena odlika. Treba ju spoznati on sâm, uz vlastiti napor. Načelo ātmana ne proizlazi iz vanjske sile. Ono se temelji na unutarnjem izvoru.

Razvijte nove zamisli i ideale

Danas proslavljamo Ugadi. Nije od velike važnosti ako se radujete dolasku Nove godine. Trebali biste razviti nove zamisli i ideale. Osjetite svoju jednotu sa svima zato što ista božanskost postoji u svakome. Nemojte mrziti nikoga kao ni pojedinu religiju.

Upustite se u preispitivanje samoga sebe da biste stekli znanje o Sebstvu. Da biste pročistili srce, prvo što je potrebno jest potražiti dobro društvo (*satsanga*). Zahvaljujući tome što ste se okupili ovdje, moći ćete steći dobrobit od Svamijeve poruke. Pored toga što boravite u dobrom društvu, trebali biste slušati samo ono što je sveto i to primijeniti.

- Izvadci iz Bhagavānovih govora povodom Ugadija

JEDINSTVENOST PRASANTHI NILAYAMA

G. S. R. C. V. Prasada Rao

Vrhunac ljudskog postignuća je spoznaja samoga sebe. Duhovno ozračje, koje prevladava u Prasanthi Nilayamu, povoljno je za ostvarenje spoznaje samoga sebe (ātmajñāna) koja dovodi do oslobođenja (mokša) i, na taj način, stavlja točku na krug rađanja i umiranja.

Prasanthi Nilayam je mjesto uređeno u skladu sa zakonima lokalnih tijela Indije. Kao i u svakom lokalnom području ljudi ovdje žive sa svojim obiteljima i

imaju pripadajuće osobne iskaznice, kartice za ostvarivanje prava na određenu robu i razne druge kartice. Svi su oni ovamo došli iz različitih dijelova svijeta i iz raznih država Indije, privučeni ljubavlju Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe koji je utjelovljenje (avatara) Boga, a ne samo veliki vjerski vođa ili duhovni učitelj. Jednom, kada Mu se netko obratio kao duhovnom učitelju, Svami je rekao: „Ja sam sveopći Učitelj, a ne samo duhovni učitelj.“

Duhovno središte svijeta

Mnogi Prasanthi Nilayam smatraju ašramom, ali on nije nalik tradicionalnim ašramima u Indiji ili negdje drugdje u svijetu, on je jedinstven na mnoge načine. On predstavlja središte duhovnih aktivnosti i sjedište Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i mjesto je gdje se nalazi Njegovo posljednje počivalište, kamo dolaze hodočasnici iz svih dijelova svijeta da bi Mu iskazali svoje poštovanje. Ne postoje nikakvi uvjeti ili ograničenja koji bi se odnosili na ljude koji dolaze ovamo, osim da trebaju biti disciplinirani. Naravno, postoji način ponašanja u tom prostoru. Postoji raspored programa u glavnom mandiru, usporedo s ostalim aktivnostima koje odražavaju, zatim postoje načela i postupanje koje je poučavao i provodio Svami. To je duhovno središte svijeta, a ne samo tradicionalni hram.

Prasanthi Nilayam, prostor Najvišeg Mira, sazdao je Bharavān Sri Sathya Sai Baba da bi ljudima predstavljao duhovno središte gdje bi mogli provoditi duhovnu praksu (*sādhanā*) da bi spoznali urođenu božanskost u sebi i u svemu stvorenome – živom i neživom. Vrhunac ljudskog postignuća je spoznaja samoga sebe. Duhovno ozračje, koje prevladava u Prasanthi Nilayamu, povoljno je za ostvarenje spoznaje samoga sebe (*ātmañāna*) koja dovodi do oslobođenja (mokša) i na taj način stavlja točku na krug rađanja i umiranja. Prasanthi Nilayam je mjesto gdje se ne prikuplja novac za posjet, prisustvovanje daršanu i slične programe. Štoviše, nema nikakvog prikupljanja novca ili stvari. No, usprkos tomu, donacije i nadalje pristižu kao izraz ljubavi ljudi prema Bhagavānu.

Milijuni ljudi posjetili su to mjesto, a čak i sada na tisuće njih stiže svakoga dana da bi ostvarili dobrobit od božanskih vibracija i razvili smireni um, a za to nemaju nikakvih troškova. Posjetitelji spoznaju da to nije samo običan hram, već duhovno središte u kome ljudi svih vjera i svih narodnosti imaju isti tretman i ostvaruju dobrobit.

Značenje nesebičnog služenja (*sevā*) i izgovaranja Božjeg imena (*nāmasmarana*)

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba objavio je kako je On došao da bi oživio vječni, neprolazni zakon (*sanātana dharma*) u njegovom izvornom obliku. *Sanātana dharma* je filozofija o vječnosti i religija čovječanstva. Oni koji

provode duhovnu vježbu, iako dolaze iz različitih religijskih skupina, u Prasanthi Nilayamu žele i mole da sve religije moraju završiti u duhovnosti. Tada nigdje u svijetu neće biti religijskih sukoba. Svami je velik broj puta rekao kako On nije došao da bi uspostavio novu religiju ili poredak. Njegovo je jedino nastojanje bilo da hindus postane bolji hindus, da musliman postane bolji musliman, da kršćanin postane bolji kršćanin i tome slično.

Duhovni život nije složen, već jednostavan i cjelovit. Ljudsku je svjesnost potrebno uzdići kako bi bila u skladu s univerzalnom božanskom svjesnošću koja prožima cijeli Univerzum. Kada smo u skladu s prirodom, tada neće biti bolesti.

Oni koji borave u Prasanthi Nilayamu relativno su dobrog zdravlja. Oni žive duže i aktivno se uključuju u nesebično služenje ili neke druge aktivnosti, čak i u poodmakloj dobi. Oni znaju, zahvaljujući tomu što ih je Svami naučio, da su služenje bližnjima i promatranje svega naokolo u svakom trenutku kao Boga (*sevā*) i prisjećanje na Boga te prijanjanje uz Njega ponavljajući Njegovo ime (*nāmasmarana*), dvije lake duhovne vježbe za otkupljenje čovjeka u Kali dobu. Oni spoznaju kako je nesebično služenje najbolji način da bi se oslobodili svoga ega (osjećaja za „ja“ i „moje“), a da je *nāmasmarana* moćno sredstvo za stjecanje univerzalne božanske energije. Svami na taj način poučava ljude u Prasanthi Nilayamu da bi produhovili svoj boravak ovdje, umjesto druženja. Kao što nas Svami uči, nije potrebno napuštati obiteljski život (*samsāra*), već bismo trebali razviti unutarnji poriv i plemenite sklonosti (*samskāra*), ne bismo trebali napustiti posao, zanimanje ili poziv ili zarađivanje novca, već razviti nevezanost i postaviti strop nad željama.

-Autor, gospodin G. S. R. C. V. Prasada Rao, tajnik je Sri Sathya Sai središnje zaklade u Prasanthi Nilayamu

PUTOVANJE S NAŠIM GOSPODOM SAIJEM

Umirovljeni general major Shivdev Singh

Poučna je lekcija kako Svami provodi nārāyana sevu dijeljenjem odjeće i hrane tisućama ljudi. On prosipa ljubav na tisuće majki i na svu svoju djecu dok ih služi. Na taj način On nas uči kako služiti s ljubavlju i ponizno.

U pravom smislu, naše je putovanje sa Saijem rođenje nakon rođenja (*janma*), ali mi to spoznajemo tek u sadašnjem životu, a to je isto tako Njegova volja jer bismo se, u protivnom, uključili u još jedan krug rađanja i umiranja.

Početak putovanja

Kada se radi o našoj obitelji, naše fizičko putovanje sa Saijem započelo je 1978. godine. U to sam vrijeme pohađao tečaj za vojno osoblje na Koledžu za obrambene snage u Wellingtonu, Nilgiri Hills. Stigla je vijest da Bhagavān Sri Sathya Sai Baba dolazi u Ooty koji se nalazi nedaleko Wellingtona. To je bilo prvi put da je moja supruga prisustvovala Svamijevom daršanu. Ja tada nisam bio te sreće jer je za mene taj dan bio radni dan. Njezino je iskustvo bilo ispunjeno blaženstvom, uzbuđenjem, a u isto vrijeme se javilo i zanimanje. Nakon toga smo počeli odlaziti na Sai bhajane u vojnim krugovima, u postajama, uvijek kada bi se održavali bhajani.

Nevidljiva ruka na djelu

Bez mojega znanja, do najsretnijeg, „prijelomnog“ trenutka u našem životu došlo je 1986. godine kada mi je bilo priopćeno da sam raspoređen u Bengaluru (tada Bangalore). Kako sam porijeklom iz Chandigarha, bio sam prilično nesretan mojim razmještajem na jug i priložio sam mnoge prigovore takvom rasporedu zato jer sam bio tako udaljen od Chandigarha. Tada nisam ništa znao o tome da su konci u rukama Gospoda, a da smo mi samo lutke. Moji prigovori na premještaj bili su odbijeni i ja sam preuzeo dužnost u Bengaluru.

Već tjedan dana nakon što sam preuzeo svoju dužnost u Bengaluru, imao sam sreću prisustvovati Svamijevom daršanu u Trayee Brindavanu i bio sam blagoslovljen jer sam imao priliku dotaknuti Njegova stopala (*pāda namaskāra*). To je na mene djelovalo kao da sam doživio punjenje i cijelo moje tijelo osjećalo se ispunjeno energijom. Svami mi je, u Svojoj božanskoj milosti, olakšao stanje i upitao: „Što želiš?“, na što sam ja jedino uspio izustiti: „Tvoj blagoslov.“ On je ponovio Svoje pitanje još dva puta, a moj je odgovor uvijek bio isti. Tada je Svami stvorio vibhuti u Njegovoj božanskoj ruci i dao mi ga je. Bio sam zapanjen i bez riječi.

Zahvaljujući Njegovoj milosti, tijekom sljedećih pet dana našao sam se ponovno dva puta pred Njegovim Lotosnim stopalima u Trayee Brindavanu. Svami me je ponovno pitao što želim. Kada je to učinio po treći puta, uspio sam skupiti hrabrost i odvratiti: „Svami, želio bih prisustvovati pjevanju bhajana navečer u Trayee Brindavanu“, što je 1986. godine bilo dozvoljeno samo ograničenom broju ljudi i studentima iz kampusa u Brindavanu. Svami je, u Svojoj milosti, položio Svoju ruku na moje rame, uveo me u dvoranu u Trayee Brindavanu i rekao: „Dodi, ovo je tvoj dom.“ U tom trenutku moja je obitelj jedva mogla zamisliti koja je snaga bila u tim Svamijevim riječima. Trebalo nam je gotovo dvadeset dugih godina da spoznamo i razumijemo ono što je On odredio i kakav je božanski plan bio pripremljen za nas.

Ono što Svami želi to će se i dogoditi

Ono što Svami odredi, to će se i dogoditi. Kao dio ostvarenja Njegovog božanskog plana, moja se kćer upisala u Sri Sathya Sai osnovnu školu u Puttaparthiju 1988. godine u VII. razred, da bi kasnije diplomirala u kampusu u Anantapuru. Božanski se plan počeo ostvarivati dalje kada se moj sin upisao u Višu srednju školu u Puttaparthiju 1989. godine u XI. razred i, nakon što je položio ispite 1991. godine, sâm je Svami odredio da moj sin završi obrazovanje na Sveučilištu u Bangaloreu. Kako je naše dvoje djece bilo pod Njegovom božanskom skrbi u Puttaparthiju i mi smo većinu našeg vremena provodili u Puttaparthiju, tijekom kratkih i dugih praznika. U razdoblju između 1990. i 1991. godine Svami nas je blagoslovio kućom u Prasanthi Nilayamu. Život se nakon toga počeo okretati oko Svamija i Njegovih božanski igri (*līlā*), a Puttaparthi je postao naš „dom“, kao što je to rekao Svami.

Godine 1987. ja sam rekao Svamiju kako želim napustiti vojnu službu i služiti Njemu. Na to je Svami odvratio: „Ne još. Čekaj. Obavljaj svoj posao, predstoje bi brojna napredovanja do visokog položaja i tada ću te uzeti.“ Bio sam pukovnik u vrijeme kada mi je Svami rekao da ću dalje napredovati u svojoj karijeri i stvarno, On me je blagoslovio činom general majora. Osobno i istinu govoreći, ja osjećam kako su sva napredovanja bila samo zahvaljujući Njegovoj milosti.

Nestrpljivi, kakvi mi ljudi već jesmo, u svakom pogodnom trenutku nisam propustio upitati Svamija da mi podari veliku sreću da Mu služim i svaki puta, uz osmijeh, Njegov bi odgovor bio isti kao onaj koji mi je dao 1987. godine. „Tvoje je ime na momem popisu. Ja ću te pozvati.“ To se nastavilo tijekom gotovo dvadeset godina, sve dok me Svami nije pozvao da se brinem za Sri Sathya Sai međunarodni centar za sport. Ono što On želi to se mora i dogoditi i to u trenutku kada On to poželi.

Svamijeva čuda i milost

Vrlo često, kada se govori o Svamiju, razgovor se najčešće vrti oko Svamijevih čuda kod stvaranja prstena, privjesaka, lančića i sličnih stvari. Svami je daleko iznad svega toga. Istinska spoznaja života i, na višoj razini, naše stvaranje i postojanje, samo po sebi je Njegovo čudo. Na svjetovnoj razini Njegovo je čudo naša preobrazba u dobra ljudska bića, a On brine o nama na sve moguće načine.

Što se tiče naše obitelji, kao izraz Njegove božanske milosti, On nas je blagoslovio svim vrstama stvorenih predmeta kao što su prsteni, privjesci, kip Balgopale, brojanica (*japamālā*), pisaljke za našu djecu, prsten s likom Shirdi Babe za moga uvaženog oca, Njegova haljina, da nabrojim samo neke od njih. No, Njegov je najveći dar bio taj što je On doveo do preobrazbe u našoj obitelji i

prosuo Svoju milost na sve nas. Svami nas je uvijek, a i čini to još i sada, vodio i čuvao. Načini na koji On djeluje su istančani i mi, kao ljudska bića, ne uspijevamo prepoznati Njegove blagoslove koje nam šalje. S druge strane, nažalost, mi kao ljudska bića pamtimo samo ono što nismo dobili i ispunjavamo se prigovorima na račun Boga. Mi nismo svjesni bezbrojnih poteškoća i nevolja od kojih nas je Svami zaštitio, a da mi za to nismo ni znali niti zamolili. On djeluje kao krug zaštite Gospoda Rāme (*rāmkar*) oko nas, čuvajući nas sa svakim našim udahom.

Svamijevo sveznanje, svemoć i sveprisutnost

Svami je jednom upitao moga sina: „Kada dolazi tvoj otac?“. Moj sin to nije mogao znati zato jer nisam imao u planu skori dolazak i on mu je odgovorio da otac ne dolazi u neko skorije vrijeme. Svami mu je rekao: „Ne, on dolazi ovoga petka.“ U to sam vrijeme bio raspoređen na službu u Ladakh i nisam imao u planu nikakav odlazak. Odjednom se pojavila prilika da bih mogao uhvatiti kurirski let Indijskih zračnih snaga iz Leha u Delhi-Hyderabad, a zatim bih iz Hyderabad mogao cestom doći u Puttaparthi. Kada me je moj sin, koji je došao na Svamijev večernji daršan, spazio na terasi, zatekao sam ga potpuno zbunjenog. Kada sam ga upitao koji je razlog njegove zbunjenosti, rekao mi je kako mu je Svami prije četiri dana rekao da će njegov otac biti u Puttaparthiju u petak. Svami je sveprisutan, sveznajuć i svemoguć. Tijekom daršana, kada je Svami došao blizu mene, samo mi je uputio jedan od Svojih „Ja sve znam“ osmijeha i rekao: „Kada si stigao?“, pokušavajući me uloviti u Svoj veliki privid (*maha māyā*) kao da sve to nije bila Njegova igra!!!

U Njegovu sveprisutnost i sveznanje nema nikakve sumnje. Zemljopisne razdaljine ne predstavljaju za Svamija nikakva ograničenja. Štoviše, što je veća razdaljina to je veća Svamijeva prisutnost u Njegovom suptilnom obliku. Tijekom obavljanja moga posla u mnogim problematičnim područjima, On nije pružao nikakav prostor za sumnju u to je li ili nije On uvijek sa mnom. S velikom poniznošću opisat ću jedan od tih slučajeva.

Kao brigadni general. bio sam raspoređen na službu u Lahaul, Spiti, Kinnaur, nasuprot granice s Tibetom, u razdoblju od 1989. do 1992. godine. To je teško, brdovito i opasno područje. Ceste se nalaze uz strme litice dok veličanstvena rijeka Sutlej teče kroz dolinu kanjona. Svaka pogreška u vožnji ili mehanički kvar na vozilu doveli bi do strmoglavljivanja vozila niz litice u dubinu od oko 700 metara. Prilikom takvog pada mali su izgledi za preživljavanje i, u najvećem broju slučajeva, posljedice su pogubne. Jednom sam prilikom putovao tom cestom tijekom noći i začuo sam čudan zvuk koji je dopirao iz moga vozila. Kada sam pitao vozača o čemu se radi, dobio sam uobičajeni odgovor kako zvuk dolazi iz mjenjača. Na cesti, u takvim brdovitim i zabačenim područjima, tijekom noći nema svjetla. Nakon što smo tijekom 15 kilometara podnosili neugodan zvuk koji je stvaralo vozilo, stigli smo do hrama

koji se nalazio uz put. U hramu je svjetlilo električno svjetlo. Kao po naredbi, vozilo se samo od sebe zaustavilo pored hrama, a isto to je učinio i vozač. Kada se automobil zaustavio na tom teškom, brdovitom terenu, na brzinu su pregledani kotači vozila, vijci i matice. Kada je vozač provjerio stražnji kotač vozila, na naše zaprepaštenje, kotač je otpao s osovine, a da ga vozač nije ni dotaknuo. Sve to vrijeme, dok smo vozili tu razdaljinu, Svami nas je, u Svojoj milosti, štitio jer bi, u protivnom, vozilo završilo u rijeci Sutlej, zajedno s putnicima. Istog sam trenutka uputio molitvu Svamiju i zahvalio Mu što je spasio naše živote.

Već sljedećeg dana uputio sam se iz Kinnaura u Puttaparhi da bih se našao uz Lotosna stopala Bhagavāna i iskazao Mu svoju zahvalnost. Nakon neprekidnog putovanja u trajanju od četiri dana, stigao sam u Prasanthi Nilayam i našao sam se pred Njegovim božanskim Lotosnim stopalima. Čak i prije nego što sam Mu se obratio, Svami je rekao: „Vidiš, Ja sam te spasio.“ Na moje riječi zahvale za Njegov čin milosrđa, Svami je rekao: „To nije jedini put kada sam te spasio. Bilo je već i drugih slučajeva.“

Istoga je trenutka događaj iz 1987. godine oživljen u mojem umu kada je cijela moja obitelj automobilom putovala u Puttaparhi na Svamijev daršan. Jedan od kotača našeg automobila je otpao i mi smo se zatekli na tri kotača na nacionalnoj autocesti koja vodi iz Bengaluru u Hyderabad. Svami je držao automobil kao malu igračku na krajnjoj lijevoj strani ceste, sve dok se nije zaustavio. Potpuno potreseni, kada smo stigli na Svamijev daršan, On je rekao: „Vidiš, spasio sam cijelu obitelj.“

Moj život je Moja poruka

Svami je velik broj puta spomenuo u Svojim govorima „Moj život je Moja poruka“. Svaki pokret, svako Svamijevo djelovanje savršeni su i predstavljaju lekciju koja nas nečemu može naučiti. Podsjećam se na 1988. godinu kada je Bhagavān Svojom božanskom prisutnošću blagoslovio naš dom u Bengaluru.

Svami mi je rekao, gotovo tri tjedna unaprijed, da će naš skromni dom počastiti Svojim posjetom i da bih tom prigodom trebao pozvati i svoje roditelje. Svami je isto tako rekao da bih njih trebao dovesti u Brindavan nakon što stignu u Bengaluru i da će ih Svami blagosloviti. Moji su roditelji u to vrijeme bili u Chandrigarhu. Bili su već stariji, u sedamdesetim godinama. Dva dana prije nego što će Svami blagosloviti naš dom, moji su roditelji stigli u Bengaluru iz Chandruigarha. Zbog moga neznanja i male mudrosti, ja ih nisam odveo u Brindavan navečer kada su stigli, misleći kako je Svami to rekao prije tri tjedna i da se, zbog Njegovog pretrpanog rasporeda i vremena koje je prošlo, možda toga neće sjetiti. Sljedećeg jutra, nakon što su moji roditelji stigli, kada sam se sâm uputio u Trayee Brindvan, na Svamijev daršan, prva stvar koju me je Svami pitao bila je: „Jesu li tvoji roditelji stigli?“ Prije no što sam mogao odgovoriti na

Njegovo pitanje, Svami je rekao: „Zašto ih jučer nisi doveo k Meni?“ Kada sam pokušao promrmljati neku svoju nesuvislu ispriku, Svami je dovršio odgovor koji sam ja namjeravao izgovoriti: „Da, znam, oni su stari i, isto tako, bili su umorni od putovanja!!!“ Zamislite samo moju neugodu. Nisam znao kamo bih se sakrio i zamislite samo kako sam se jadno osjećao zbog moje nedovoljne mudrosti. Nikada ne biste trebali smatrati bilo koju Svamijevu riječ, pokret ili djelovanje kao nešto što se sâm po sebi podrazumijeva. Sve to ima duboko značenje i nečemu nam treba poučiti.

Tijekom Njegovoga posjeta našem domu, Svami je mojim roditeljima govorio tako nježno i s ljubavlju da je to meni i svima ostalima, koji su se tamo zatekli u toj prigodi, predstavljalo pravu lekciju. Sljedećeg dana u Trayee Brindavanu Svami je držao ruke mojih roditelja s toliko nježnosti dok im se obraćao tijekom razgovora da su se u mojim očima pojavile suze dok sam promatrao Svamijevu nježnost. On je materijalizirao prsten za moga oca i obasuo moje roditelje blagoslovima i vibhutijem kao prasadamom, vjerojatno smatrajući kako je to njihovo posljednje hodočašće do Njegovih Lotosnih stopala. Nedostaju mi riječi kako bih opisao ljubav, brigu i nježnost koje je Svami iskazao mojim roditeljima. To su bile lekcije namijenjene nama, a održao nam ih je Bhagavān, pokazujući nam kako bismo se trebali brinuti o našim roditeljima.

Kada je Svami otišao iz naše kuće u Bengaluru i uputio se u Brindavan na večernji daršan poklonicima, ja sam se nalazio u pratnji Gospoda, u vozilu koje se nalazilo odmah iza Njegovog automobila. Kada smo se približili ašramu u Whitefieldu, usporio sam svoje vozilo i, kada smo došli blizu ašrama, skrenuo sam na lijevu stranu kako se ne bih našao u prostoru s vozilima dok su poklonici čekali na Svamijev daršan. Dok se Svami uputio izravno u Trayee Brindavan, ja sam stajao u mnoštvu poklonika. Nakon otprilike pet minuta primijetio sam jednog poklonika koji je pratio Svamija tijekom posjeta našem domu, kako me traži. Kada je došao do mene, rekao mi je kako ga je poslao Svami da mi zahvali. Zamislite samo kolika je ljubav i poniznost našega Gospoda! Ja sam taj koji sam Mu dugovao svu zahvalnost na tome što je blagoslovio naš skromni dom, a sada On šalje svoga izaslanika kako bi mi zahvalio. Kako je to velika lekcija za nas, ljudska bića!

Zadivljujući je način na koji Svami prima Svoje goste, način na koji ih dočekuje, kako se prema njima ophodi i kako ih sve promatra. On slijedi strogi protokol i zadivljujuće poticajan način ophođenja. Poučno je kako Svami provodi nārāyana sevū, dijeleći odjeću i hranu tisućama ljudi. On prosipa ljubav tisuću majki na svu Njegovu djecu dok im služi. Na taj nas način On nas uči kako služiti s ljubavlju i poniznošću.

- Autor je umirovljeni general major Shuivdev Singh koji je služio u Sri Sathya Sai međunarodnom centru za sport u Prasanthi Nilayamu, nakon što se, iz vojne službe, povukao u mirovinu

Sjaj božanske slave

Jedan Babin dodir bio je dovoljan da izliječi dječju paralizu!

U prosincu 1972. godine uputio sam se pročitati svoj istraživački rad na međunarodnoj konferenciji koja se održavala u Bengaluru. Majka (gospođa Jagannathan) rekla mi je da posjetim Babino mjesto u Whitefieldu, Bengaluru. 29. prosinac 1972. godine bio je posljednji dan mogega sudjelovanja u radu konferencije. Ujutro sam išao, u društvu šogorice, da bih vidio Sri Sathya Sai Babu u Whitefieldu, po prvi puta. Ponio sam mali cvjetni vijenac i ušao sam u Babin ašram. Ljudi su sjedili okolo jako velikog drveta gdje je bio postavljen kip Gospoda Krišne. Pjevali su se bhajani. I ja sam tamo sjeo.

U to su mi vrijeme zglobovi u oba koljena bili upaljeni i otečeni i imao sam visoku temperaturu. Pored mene je sjedio dječak od 15 godina, u kolicima, dok je njegova majka stajala pored njega. Rekla mi je da dječak ima dječju paralizu od rođenja i da ne može hodati, tako da je ona sada dovela dijete Sai Babi, da ga izliječi. Moj um liječnika pitao se kako itko može izliječiti dječju paralizu? Pored mene je sjedila jedna gospođa iz Amerike koja mi je rekla da toga dana Baba neće izići na daršan. Čuvši to, hladan je val prošao mojim tijelom. Okrenuo sam se na mjestu gdje sam sjedio u smjeru odakle se Svami obično pojavljivao i sjedio sklopljenih očiju. Počeo sam se moliti Babi ako je On Bog, onda bi trebao izići van jer sam ja došao ovamo samo kako bih bio na Njegovom daršanu. Nastavio sam se moliti i dalje - neka mi osigura posao u Ujedinjenom Kraljevstvu da bih mogao otići u inozemstvo na daljnje studije, daleko od doma. Nisam se mogao suzdržati i dalje sam nastavio moliti da, ako je On Bog, trebao bi izliječiti moja koljena. Odjednom sam otvorio oči i spazio Svamija kako se smiješi ispred mene, jako blizu. Doživio sam neku magnetsku silu koja prolazi kroz moje tijelo. On je gledao ravno u moje oči s majčinskom ljubavlju i uputio se do dječaka oboljelog od dječje paralize, govoreći: „Doktore, hajdemo ga izliječiti.“ Dotaknuo je dječakovo rame, povukao ga je prema gore i rekao: „Hodaj.“ Bolesni je dječak beznadno gledao Babu govoreći: „Ja ne mogu hodati.“ Baba je zapovjedio: „Ti možeš hodati! Hodaj!“ i pogurao ga. Dječak je polagano počeo hodati, a zatim sve brže i brže. Bio sam zadivljen vidjevši sve to, a cvjetni vijenac se još uvijek nalazio u mojim rukama, još ga uvijek nisam predao Babi. On je došao do mene, uzeo moj vijenac koji sam platio dvije rupije, raskinuo ga i počeo dijeliti cvjetove okupljenima. Bhajani su dosegli svoj vrhunac, a Baba se uputio do Krišnina kipa da bi bio među pjevačima bhajana. Majka dječaka je, od zahvalnosti Babi, počela plakati jer je izliječio

dječju paralizu njezinoga djeteta. Baba me je nazvao „doktor“. Kako je On mogao znati da sam ja liječnik?

Vratio sam se kući, a majka i otac (gospođa i gospodin Jagannathan) bili su najsretnije duše na Zemlji slušajući o mojem čudesnom iskustvu s Babom. U siječnju 1973. godine dobio sam poziv iz Ujedinjenog Kraljevstva tako da sam 9. veljače 1973. godine odletio u London. Kada sam stigao u London, spoznao sam da su moje dvije molitve, koje su bile upućene Babi, ispunjene i da se nalazim daleko od doma da bih nastavio studij, dok je otečenost mojih koljena isto tako prestala.

- Izvadci iz knjige: „Duhovnost i zdravlje“, autora dr. Charanjit Ghooija

Chinna Katha

UM UZROKUJE OBOJE, DOBRO KAO I LOŠE

Kada se približilo vrijeme polaganja ispita, učenik je uputio molitvu Bogu i zavjetovao se da će ponuditi hranu kao žrtvu (*naivedya*) ako na predmetu koji je smatrao teškim, dobije ona pitanja na koja će znati odgovoriti. Dogodilo se tako da je ispitni listić koji je dobio sadržavao samo ona pitanja na koja je s lakoćom mogao odgovoriti. Zbog toga je bio jako sretan i brzo je, za sat i pol vremena, napisao odgovore na sva pitanja. Tako da mu je ostalo još sat vremena do kraja ispita.

Misleći na Božju milost, počeo je sastavljati popis onoga što mu je potrebno kako bi prinio hranu kao žrtvu Bogu, kao odmjenu za ispitni listić koji je dobio. Pored toga je napisao i cijenu i troškove svakog od potrebnih sastojaka, da bi izračunao ukupne troškove. Imao je kod sebe deset rupija koje je namjeravao potrošiti da bi ispunio svoj zavjet. Njegovo razmišljanje o žrtvenoj ponudi Bogu bilo je, naravno, bez ikakvog osjećaja istinske predanosti. Kada je izračunao ukupne troškove, smatrao je da su preveliki. Tako da je počeo razmišljati da smanji predmete ponude sa dva na jedan. Dok su podle misli navirale u njegov um, počeo je razmišljati o tome zašto ponuditi dva jela kada je samo slatki puding od riže dovoljan. Da bi još dodatno smanjio troškove, počeo je razmišljati na sljedeći način: „Zašto toliko groždica i oraščića u slatkome pudingu?“ Razmišljajući tako, nastavio je smanjivati broj sastojaka da bi dodatno snizio troškove. Nakon toga je još jedna loša misao doprla u njegov um i počeo je razmišljati na sljedeći, iskrivljeni način: 'Nisu li stariji govorili kako je Bog zadovoljan kada Mu s predanošću ponudimo list, cvijet, voćni plod ili vodu? Čemu je onda uopće potrebno ponuditi Mu slatki puding? Ako se uzmu listovi sa stabla bilve i s biljke bosiljka, ako se voćni plodovi i cvijeće mogu kupiti na tržnici za jednu ili dvije rupije, to je dovoljno. Ali, čemu čak i to. Bogu je moguće ugoditi ako mu se ponudi i samo voda. Tako je zavjet moguće

ispuniti, a da se ne potroši čak ni jedna paisa ako se božanstvu ponudi voda. To je prvorazredni plan koji mi može uštedjeti cjelokupni iznos. S tim novcem moguće je pogledati ovaj ili onaj film toliko i toliko puta, može se popiti kava u hotelu i te i te stvari moguće je kupiti na tržnici.'

Dok je učenik bio izgubljen u tim mislima, vrijeme, predviđeno za polaganje ispita, prošlo je. Nadglednik ispita se velikom brzinom uputio prema učenicima riječima: „Dajte, dajte“ i uzimao je njihove ispitne listiće. U toj je žurbi učenik presavio listić s pitanjima umjesto listića s odgovorima i predao ga nadgledniku te se veselo uputio kući. Kada je učenik stigao kući, otac ga je upitao: „Kako si napisao ispit? Koja su bila pitanja?“ Učenik mu je odgovorio: „Ja sam sve odgovore dobro napisao. Pogledaj ovaj popis pitanja.“ Zaprepašten, vidjevši listić s odgovorima, otac je povikao: „Hej, što je ovo!?“ Učenik je ostao bez riječi.

Učenik se pokajao kada je uvidio svoju nepromišljenost. Tko je bio odgovoran što je listić s upitima sadržavao jednostavna pitanja i što je navelo dječaka da preda nadzorniku listić s pitanjima umjesto listića s odgovorima? Je li to bio njegov um ili Bog?

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

RUSIJA (SA ŠEST PRIDRUŽENIH ZEMALJA)

Dana 20. listopada 2013. godine više od 310 Sathya Sai dobrovoljaca iz Rusije i šest pridruženih zemalja s ljubavlju je poslužilo hranu za više od 1 100 ljudi u Rusiji, Bjelorusiji, Ukrajini, Kazahstanu, Azerbajdžanu, Moldaviji i Kirgistanu. Pored toplih obroka podijeljeni su kolači i bomboni. Obiteljima s niskim prihodima i nemoćnim osobama podijeljeni su paketi s hranom. Odjeća, obuća, lijekovi i sredstva za osobnu higijenu podijeljeni su potrebitima. U nekim gradovima Rusije Sathya Sai poklonici očistili su okoliš mjesta na kojemu je dijeljena hrana.

U Kijevu, pored podjele hrane, sredstava za opću higijenu, medicinskih potrepština, podijeljene su čarape i odjeća te informativni listići s Bhagavānovim izrekama i ostalim informacijama. U području oko Odesse nedavno je nastradalo gotovo 400 domova kao posljedica snažnih kiša. Sathya Sai dobrovoljci osigurali su hranu i poklonili odjeću, obuću, posteljinu i kućne potrepštine osobama koje su morale napustiti svoje domove. U Poltavi su Sathya Sai dobrovoljci podijelili hranu, zajedno sa čestitkama u obliku srca koje su sami izradili, na kojima su bile napisane Bhagavānove izreke.

KENIJA

Dana 20. listopada 2013. godine dobrovoljci iz Sathya Sai centra u Mombasi poslužili su kari od povrća, zelje, rižu, voće, kolače i voćni sok za 50 starijih gostiju i 25 članova osoblja kod Malih sestara u Domu za siromašne u Tudor Nyumba ya Wazee, Tudor. Da bi se gosti zabavili, priređeno je pjevanje, pantomima i plesovi. 19. listopada 2013. godine organiziran je pregled očiju za goste, a podijeljene su naočale i lijekovi. Poklonjen je i bicikl za vježbanje Odjelu za fizikalnu terapiju u domu. Pored toga, podijeljeno je 50 komada plahti i jastučnica, 50 ručnika i 70 pari gumenih papuča. Osoblje i štíćenici Doma za siromašne, koji drže Male sestre, bili su zahvalni na služenju koje im je pruženo s ljubavlju.

Dom Bethsaida, koji je smješten u selu Korrompoi u Ketengeli, južno od Nairobija, dom je u kome su smještene žene stare 85 godina ili starije ili one koje su fizički nemoćne. Dana 20. listopada 2013. godine, u domu Bethsaida, dvadeset i pet studenata, bivših polaznika Sathya Sai škole i dva učitelja iz Sathya Sai škole iz Kisayu podijelili su hranu i druge potrepštine kao što su pokrivač, riža, grahorice, sol, ulje, šećer i kukuruzno brašno, zajedno sa svježim rajčicama, lukom, zeljem i keljom koji se uzgajaju u vrtu Sai škole.

NEPAL

Sathya Sai centri i grupe za pjevanje bhajana širom zemlje organizirali su pjevanje bhajana i provodili poklonstvene aktivnosti i aktivnosti služenja da bi obilježili Dan objave avatarstva. Vrhunac događanja predstavljalo je polaganje kamena temeljca za projekt opskrbe zajednice pitkom vodom u planinskom području koju će koristiti 335 obitelji i 355 polaznika škole. Hrana je poslužena s ljubavlju, za više od 5 000 ljudi. Posebni paketi pomoći, u kojima su se nalazile namirnice potrebne za jedan mjesec i odjeća za cijelu obitelj, podijeljeni su za 30 potrebitih obitelji. Ostale aktivnosti služenja uključivale su pružanje usluga za više od 220 bolesnika u medicinskim kampovima, posluživanje hranjivih obroka za više od 300 bolesnika u bolnici, čišćenje bolnice i hramova i služenje u domovima starijih osoba.

GVAJANA

Potreba za obavljanjem operacija izraslina u maternici po prvi puta je spomenuta Sathya Sai međunarodnoj organizaciji Gvajane u kolovozu 2012. godine poslije održavanja Konvencije za mlade pod nazivom „Božanski pljuskov“ u radu koje je sudjelovao i predsjednik Gvajane Donald Ramotar. Na poticaj predsjednika izvršene su pripreme za pružanje usluga jednog međunarodnog liječničkog tima koji su činili Sathya Sai poklonici iz Sjedinjenih Američkih Država, a pripreme su dovršene početkom 2013. godine u suradnji s vladinim službama.

Dva Sathya Sai liječnička tima iz Sjedinjenih Američkih Država, zajedno s pet dobrovoljaca u svakom timu, obavilo je 52 operacije izraslina u maternici u bolnici u Georgetownu i u bolnici u West Demenara u Gvajani, od 8. do 23. studenog 2013. godine. Svaka je operacija izvedena uspješno i ni jedna od pacijentica, koje su bile predviđene za operaciju, nije izostavljena. Pacijentice, kod kojih je već prije bila utvrđena izraslina i potreba za operacijom, strpljivo su čekale četiri do sedam godina. Kao posljedicu toga, mnoge su od njih imale velike izrasline u maternici, s višestrukim priraslicama i promjenama u vidu lezija što je uvjetovalo izvođenje složenih operacija koje su u većini slučajeva trajale duže od tri sata.

ITALIJA

Dana 20. listopada 2013. godine 120 članova iz 15 Sathya Sai centara i mnogi drugi poslužili su hranu za 650 potrebitih osoba u spomen na Dan objave avatarstva (20. listopad). Isto tako, razni Sathya Sai centri iz Italije podijelili su obroke i pakete s hranom potrebitim obiteljima i beskućnicima u Piemontu, Lombardiji, Veroni, Udinama, Laziu i Rimu. 20. listopada, u pokrajini Emilia, dobrovoljci iz Centra u Faenzi poslužili su više od 70 obroka i podijelili pakete s namirnicama. Članak o ovom služenju objavljen je u lokalnim novinama.

HONG KONG

U okviru inicijative „Služimo planet“, izveden je projekt pod nazivom „Switch Off to Switch On – Isključi da bi se uključio“, tijekom 10 dana, počevši od 10. studenog 2013. godine da bi se isključili elektronički uređaji i usredotočilo se na unutarne duhovne aktivnosti. Priređene su obrazovne aktivnosti povezane s poštivanjem Majke Zemlje kako bi se potakla nastojanja da se ne rasipaju prirodni resursi. Dana 19. listopada u Sathya Sai centru je održan program pod nazivom „Djeca – naša budućnost“. Događanja koja su se odvijala tijekom 10 dana uključivala su video projekcije, dječje programe, kratke predstave i vođenu meditaciju. Ujutro, 20. listopada, u Kowloonu i Hong Kong Islandu, 18 Sathya Sai dobrovoljaca podijelilo je 180 Sai seva paketa u kojima su se nalazili različiti prehrambeni artikli. Istoga su dana 22 Sathya Sai dobrovoljaca iz Tsuen Wan centra poslužili 121 topli obrok potrebitima u Kowloonu.

Bhagavānov 88. rođendan proslavljen je u dva Sathya Sai centra u Hong Kongu. Više od 1 200 ljudi sudjelovalo je u kulturnom programu koji je održan navečer, a započeo je predstavom. Christian Action, nedržavna organizacija koja pomaže tražiteljima azila iz drugih zemalja, izvela je splet poznatih kršćanskih pjesama uz pratnju djembre bubnjeva.

TANZANIJA

Dana 20. listopada 2013. godine Sathya Sai dobrovoljci poslužili su hranu za više od 400 osoba među kojima su bile žene i djeca u džamiji Shariff u području Kunduchi u Dar es Salaamu. Imam džamije je svečano priredio molitvu u kojoj su sudjelovali i Sathya Sai dobrovoljci. Djeci su posluženi keksi. Svim ženama i djeci podijeljena je gumena obuća dok su djeca dobila i majice kratkih rukava.

Dana 20. listopada 2013. godine Sathya Sai dobrovoljci poslužili su oko 400 osoba među kojima je bilo i 100 slijepe djece u zajednici Kondo ya Bahari koja se nalazi oko 14 kilometara udaljena od Dar es Salaama. Podijeljeni su topli obroci, odjeća, obuća, bezalkoholni napitci, voda i grickalice. Prije podjele toplih obroka i paketa održana je molitva. Tanzanijske novine *Daily News* pisale su o događanju.

KANADA

Sathya Sai centri širom Kanade odazvali su se na inicijativu Služenje planetu, nahranivši gladne, 20. listopada 2013. godine, u Britanskoj Kolumbiji. 30 članova Sathya Sai centra i mladi odrasli nahranili su 300 potrebitih osoba u središtu Vancouvera. U Ontariju, mladi odrasli održali su projekt koji je trajao cijeli dan posluživši doručak, ručak i večeru beskućnicima u Torontu. U drugim dijelovima Ontarija Sathya Sai dobrovoljci dostavili su hranu u skloništa, javne kuhinje i u druge ustanove koje poslužuju hranu beskućnicima i pojedincima koji su nemoćni. U Bramptonu su, naprimjer, dobrovoljci dostavili 150 kilograma hrane u javnu kuhinju *Knight's Table Soup Kitchen*.

- Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA

Gujarat: Godišnja konferencija dužnosnika Sai organizacije na razini države održana je 28. i 29. prosinca 2013. godine u Nadiadu, na temu: „Širenje ljubavi na djelu“. Ukupno 300 osoba, kako dužnosnika tako i aktivnih članova, sudjelovalo je u radu Konferencije. Na ovoj je Konferenciji gospodin Arvind Balasubramanya, član tima Radio Sai, govorio o svojim iskustvima s Bhagavānom i lekcijama koje je iz toga naučio.

Dužnosnici su bili podijeljeni u osam skupina za potrebe grupnih rasprava na različite teme. Voditelj skupine bi, nakon toga, predstavio sažetak i doneseni su konačni zaključci. Na kraju su svi sudionici položili prisegu da će se ponašati u skladu sa zaključcima Konferencije, koje su donijeli svi, zajednički.

Maharashtra i Goa: Konferencija Sri Sathya Sai seva organizacije na razini države Maharashtre i Goe održana je u svetoj zemlji Shirdija, 11. i 12. siječnja

2014. godine; na njoj se okupilo oko 2 000 delegata da bi raspravili o temi „Transformacija kroz informaciju“. Gospodin Ramesh Sawant, predsjednik Organizacije na razini države, izrazio je dobrodošlicu velikom broju okupljenih i objasnio potrebu za održavanjem ove Konferencije. Gospodin Nimish Pandya pozvao je okupljene da snažno upišu „SAI“ u svakodnevni život i da dožive čudo preobrazbe srca. Po završetku govora gospodina Pandye bio je još jedan govor koji je održao gospodin Hari Ranjan Rao, tajnik glavnog ministra države Madhya Pradesh. Gospodin Rao izrazio je pohvale balvikas pokretu i načinu na koji je on doveo do preobrazbe milijuna djece širom svijeta.

Dana 12. siječnja 2014. godine gospodin Ajit Popat iz Londona iz Ujedinjenog Kraljevstva i gospodin Satyajit Salian, podijelili su s okupljenima, posebno s dužnosnicima, lekcije koje su naučili od Bhagavāna Babe. Govori su bili prožeti zanimljivim panel raspravama o krilu obrazovanja, duhovnom krilu i krilu nesebičnog služenja u okviru Sai organizacije, uz aktivno sudjelovanje delegata.

Rajasthan: Godišnja konferencija Sri Sathya Sai seva organizacije na razini države Rajasthan održana je u Bhilwari, 28. i 29. prosinca 2013. godine. U svojem poticajnom govoru gospodin Bharat Jhawar, predsjednik Organizacije na razini države, naglasio je važnost Devetočlanog kodeksa ponašanja za koji je rekao da predstavlja temelj kako bi pojedinac postao uzoran Saijev glasnik.

Svečanost dodjele priznanja održana je 24. prosinca. Na njoj je 36 aktivnih, starijih članova Organizacije dobilo priznanje za njihov životni doprinos Organizaciji. Koordinator na razini države i predsjednici okruga za Konferenciju su pripremili plan aktivnosti za sljedeću godinu; u radu je sudjelovalo više od 400 delegata iz raznih dijelova države Rajasthan.

Priča s posljednje stranice

Živite u ljubavi

Danas su neistina, nepravda i pokvarenost u sve većem porastu širom svijeta. Ljudskost je svedena na prašinu i prah. Iza ljudskoga lika nema ljudskih odlika. Ljudske su vrijednosti zaboravljene. Ljubav ne prevladava među ljudima. Ako je ljubav izgubljena, što onda još preostaje? Ljubav je život. Čovjek bez ljubavi je živi leš. Zato njegujte ljubav. Dijelite ju. Živite u ljubavi. To je ono što je potrebno činiti u ovom Kali dobu.

- Baba